

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.291 van 1 december 1998
in de zaak A. 79.362/IX-1306.**

In zake : Paul COPPENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. COOLSAET,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Belgiëlei 159

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van AALST,
dat woonplaats kiest bij
advocaat T. BALTHAZAR,
kantoor houdende te GENT,
Onderbergen 57.

tussenkomen de partij :

Hubert DROESSAERT,
die woonplaats kiest bij
advocaten W. VAN DER GUCHT en F. DIEU,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Denijslaan 201.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Paul COPPENS
op 14 juli 1998 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van
27 maart 1998 van de raad voor maatschappelijk welzijn
van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn
van AALST waarbij Hubert DROESSAERT met ingang van
28 maart 1998 wordt bevorderd tot adviseur;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernie-
tiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 1998
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 oktober
1998;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter
J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
A. COOLSAET, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat
R. JOSEPH, die loco advocaat T. BALTHAZAR verschijnt
voor de verwerende partij, en van advocaat
W. VAN DER GUCHT, die verschijnt voor de tussenkomende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
J. LUST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Hubert DROESSAERT met een
verzoekschrift van 25 augustus 1998 vraagt om in het
administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 2 april 1993 besluit de raad voor
maatschappelijk welzijn (hierna : de raad) van het
openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (hierna :
het OCMW) van AALST een vacante betrekking van adviseur

bij het algemeen bestuur bekend te maken onder het personeel.

Luidens de bepalingen van het personeelsstatuut komen de afdelingschefs met minimum twee jaar graadanciënniteit en de titularis van de "transitoir gestelde" graad van adjunct-adviseur in aanmerking voor een bevordering in het ambt van adviseur.

Verzoeker, die afdelingschef is, en de tussenkomende partij Hubert DROESSAERT, die adjunct-adviseur is, zijn kandidaat.

1.2. Op 30 april 1993 besluit de raad de tussenkomende partij met ingang van 1 mei 1993 te bevorderen tot adviseur.

Op 16 juli 1993 besluit de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen het bevorderingsbesluit te schorsen omdat uit dat besluit niet blijkt dat er een vergelijking van de titels en de verdiensten van de twee kandidaten heeft plaatsgehad en in het besluit geen enkel motief is terug te vinden dat de keuze van de raad voor maatschappelijk welzijn verantwoordt, zodat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt geschonden.

1.3. Op 23 juli 1993 besluit de raad het geschorste besluit in te trekken, maar nog tijdens dezelfde vergadering besluit hij tevens de tussenkomende partij opnieuw met ingang van 1 mei 1993 te bevorderen tot adviseur.

1.4. Op vordering van verzoeker wordt deze beslissing bij arrest nr. 71.665 van 9 februari 1998 van de Raad van State vernietigd, op de grond "dat het bestreden bevorderingsbesluit niet laat blijken dat de motieven die het vermeldt ter verantwoording van de bevordering van Hubert DROESSAERT, voortkomen uit een objectieve vergelijking van de titels en de verdiensten van de beide kandidaten; dat die motieven niet kunnen

worden geacht de bevordering van Hubert DROESSAERT op een afdoende wijze te dragen".

1.5. Op 27 maart 1998 neemt de raad akte van het voormelde arrest van de Raad van State.

Tijdens dezelfde vergadering besluit de raad voor maatschappelijk welzijn opnieuw de tussenkomende partij, ditmaal met ingang van 28 maart 1998, te bevorderen tot adviseur. Het betreft de thans bestreden beslissing.

Deze beslissing is gebaseerd op de volgende overwegingen :

"(...)

De voorzitter wijst erop dat de dossiers van de kandidaten met hun kandidatuurstelling ter inzage van de raadsleden lagen volgens de bepalingen van het huishoudelijk reglement. De voorzitter geeft vervolgens een overzicht van de loopbaan van beide kandidaten :

...

Vervolgens stelt de voorzitter dat bij toepassing van de wetgeving op de formele motiveringsplicht, waarnaar in het arrest van de Raad van State wordt verwezen, het bestuur gehouden is tot de daadwerkelijke vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten op datum van 23.07.1993, zijnde de datum van het vernietigde bevorderingsbesluit.

Raadslid E. FEUSELS vraagt naar een schriftelijke vergelijking van de verdiensten van beide kandidaten. Zij betreurt ten stelligste dat op haar eis niet kan ingegaan worden.

De voorzitter wijst erop dat in het personeelsstatuut van toepassing op 23.07.1993 geen specifieke regeling voorzien is voor het afwegen van de geschiktheid en aanspraken van de kandidaten.

Uitgaande van deze gegevens stelt de voorzitter voor om volgende criteria te gebruiken voor het afwegen van de geschiktheden en aanspraken van de kandidaten : bekwaamheid, ervaring, anciënniteit, bijkomende diploma's, navormingen, inzet.

De raadsleden gaan akkoord met het voorstel van de voorzitter.

Raadslid M. HEREMAN stelt dat het criterium bekwaamheid alleen maar kan vergeleken worden op de gepresteerde diensten en gezien in de personeelsdossiers voor geen van beide kandidaten een negatieve vermelding is genoteerd hij voorstelt voor dit criterium beide kandidaten op voet van gelijkheid te plaatsen.

Raadslid V. VAN DER BORGHT wijst erop dat de kandidaat Paul COPPENS een universitair diploma heeft, dat ruimer is dan het diploma bestuurswetenschappen - waarvan de kandidaat Hubert DROESSAERT in het bezit is. Zij stelt verder dat de kandidaat Paul COPPENS veel verantwoordelijke taken kreeg welke meer doorwegen dan de verantwoordelijke taken van kandidaat Hubert DROESSAERT.

Raadslid M. HEREMAN stelt dat op datum van het vernietigde besluit geen evaluatie van de kandidaten werd opgemaakt daar het statuut hierin niet voorzag, en dat uit de behandeling van de dossiers tot op die datum blijkt dat de aan beide kandidaten toevertrouwde dossiers op correcte wijze werden behandeld. Uit de wijze van behandeling van de dossiers blijkt dat beide kandidaten op voet van gelijkheid dienen gewaardeerd.

Raadslid B. VAN LYSEBETH verwijst naar de overwegingen onder punt 2.1.4., over de gegrondheid van het beroep, van het arrest van de Raad van State nr. 72.665 (lees : 71.665) van 09.02.1998.

Raadslid B. VAN LYSEBETH wijst op het belang van een correcte beslissing; hij stelt er niet toe in staat te zijn en vraagt een extern bureau aan te duiden om de beide kandidaten te evalueren op de gekende gegevens van vóór 23.07.1993.

Raadslid E. FEUSELS voegt aan deze gegevens nog toe dat kandidaat Paul COPPENS waarnemend diensthoofd was van het rusthuis Sint-Lieven vanaf de maand april 1992 tot 12 april 1994.

Raadslid D. VAN GHEIT wijst erop dat de functie van waarnemend diensthoofd -op niveau A1, maatschappelijk werker- van een rusthuis als minder relevant dient beschouwd voor de functie van adviseur; de functie van waarnemend diensthoofd van een rusthuis vergt andere taken, kennis en benadering van taken als deze van adviseur.

De raadsleden V. VAN DER BORGHT en E. FEUSELS sluiten zich aan bij de vraag van raadslid B. VAN LYSEBETH. De vraag van raadslid B. VAN LYSEBETH wordt als volgend amendement ter stemming voorgelegd :

'Verwijzend naar artikel 2.1.4. van het arrest van de Raad van State dd. 09.02.1998 vraagt raadslid B. VAN LYSEBETH de toelating om aan een extern bureau advies te vragen om de raad te adviseren om op een objectieve manier titels en verdiensten van beide kandidaten te vergelijken, rekening houdend met de gekende gegevens op 23.07.1993'.

Op vraag van raadslid V. VAN DER BORGHT gebeurt de stemming geheim. Uit de stemopneming blijkt dat 7 raadsleden tegen het amendement en 4 raadsleden voor het amendement hebben gestemd en dat 1 stembrief blanco is gebleven. Het amendement wordt derhalve niet weerhouden.

Op vraag van raadslid A. VERLEYSSEN of de beide kandidaten nog andere verantwoordelijkheden hebben gedragen geeft de voorzitter een chronologisch overzicht van hun verschillende functies.

Raadslid D. VAN GHEIT wijst erop dat op 23.07.1993 geen van beide kandidaten ervaring had opgedaan in een betrekking van adviseur. Verder stelt zij dat de kandidaat Hubert DROESSAERT alle bestaande administratieve niveaus in de centrale diensten van het OCMW heeft doorlopen, waardoor hij zeker over een grondige kennis beschikt van elk aspect van de uit te voeren taken.

Raadslid J. BLOMMAERT stelt dat hij van mening is dat de kandidaat Hubert DROESSAERT een grotere inzet heeft dan de kandidaat Paul COPPENS daar de kandidaat Hubert DROESSAERT naast zijn taak van diensthoofd van de personeelsdienst -die reeds merkelijk was uitgebreid met de toewijzing van de opvolging van het onderhoudspersoneel van het ziekenhuis- nog gedurende meerdere jaren het diensthoofd van de dienst eigendommen en rekendienst heeft vervangen tijdens diens afwezigheid wegens ziekte en steeds de dienst patrimonium is blijven runnen tot op 23.07.1993; dat hij door het vervullen van deze taken (diensthoofd personeelsdienst en vervanging diensthoofd eigendommen) meerdere malen werd opgeroepen voor het overlegcomité en de zittingen van het vast bureau om de dossiers van deze diensten uiteen te zetten en toe te lichten en dat hij daarenboven regelmatig belast werd met het opmaken van het verslag van deze zittingen.

Raadslid J. BLOMMAERT stelt dat de kandidaat Hubert DROESSAERT sedert indiensttreding in 1966 tot 01.03.1981 en dit in verschillende legislaturen 8 verhogingen in graad heeft bekomen wat volgens hem erop wijst dat en dit ongeacht de samenstelling van het bestuur hij een bekwaam en ervaren ambtenaar is.

Raadslid B. VAN LYSEBETH stelt dat de kandidaat Paul COPPENS minder bevorderingen had omdat deze laatste op universitair niveau zijn loopbaan begon.

Raadslid E. FEUSELS vult aan door te stellen dat Paul COPPENS als waarnemend diensthoofd van het rusthuis Sint-Lieven ook de verantwoordelijkheid had over de erkenningsdossiers van de rusthuizen, de bouwdoossiers van de rusthuizen en voordien ook belast werd met het onteigeningsdossier van het ziekenhuis.

Raadslid G. VAN GOETHEM wijst er de Raad op dat de kandidaat Hubert DROESSAERT van de beide kandidaten de grootste dienstanciënniteit bij het bestuur heeft. Tevens wijst hij erop dat de kandidaat Hubert DROESSAERT op 23.07.1993 -los van de anciënniteit in niveaus 3 en 2 (12 jaar)- eveneens 15 jaar anciënniteit in niveau 1 heeft en dat vanaf het ogenblik dat men 9 jaar anciënniteit in een bepaald niveau heeft men stelt dat de tijdens deze periode opgedane ervaring zeker volstaat voor de te begeven betrek-

king. Raadslid G. VAN GOETHEM stelt dat het statuut van het rijkspersoneel in deze als richtinggevend wordt beschouwd; verder is ook in het statuut van het rijkspersoneel voorzien in de mogelijkheid dat kandidaten met hiërarchisch verschillende graden op voet van gelijkheid kunnen kandideren voor een hogere graad.

Raadslid C. TOMBEUR stelt dat voor de te begeven graad bij toepassing van het statuut geen bijkomende diploma's noodzakelijk zijn -de diploma's van beide kandidaten werden immers gebruikt voor aanwerving -Paul COPPENS- of voor bevordering -Hubert DROESSAERT. Raadslid C. TOMBEUR stelt dat er alleen met bijkomende diploma's rekening kan worden gehouden indien deze effectief voor de uitoefening van het ambt van adviseur rechtstreeks dienstig zijn. Raadslid C. TOMBEUR wijst erop dat bij de kandidaatstelling door de kandidaten geen bijkomende diploma's werden ingebracht of voorgelegd waardoor er bijgevolg met bijkomende diploma's of getuigschriften geen rekening kan worden gehouden.

Raadslid E. FEUSELS merkt op dat de kandidaat Paul COPPENS -samen met de secretaris- het seminarie 'bouwen voor bejaarden' volgde op 13 en 14 februari 1992.

Raadslid C. TOMBEUR stelt dat uit de dossiers van de kandidaten niet blijkt dat zij hebben deelgenomen aan enige navorming maar dat beide kandidaten regelmatig studiedagen volgden die passend waren voor de uitoefening van hun functie.

De voorzitter stelt dat uit de gevoerde bespreking blijkt dat de aanwezige raadsleden op voldoende wijze in de mogelijkheid zijn geweest de titels, verdiensten, geschiktheid en aanspraken van de beide kandidaten te vergelijken en te beoordelen en stelt voor om op basis van deze vergelijking over te gaan tot bevordering van een kandidaat tot adviseur.

(...)"

De stemming geeft het volgende resultaat :
6 stemmen voor de tussenkomende partij, 4 stemmen voor verzoeker, 1 blanco, 1 ongeldige stem.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslis-

sing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker als eerste annulatiemiddel aanvoert : "schending van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest nr. 71.665 dd. 9 februari 1998 van de Raad van State en schending van het gelijkheidsbeginsel (art. 10, lid 2 Grondwet) door een gebrek aan objectieve vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten";

Overwegende dat verzoeker als tweede annulatiemiddel aanvoert : "schending van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest nr. 71.665 door een schending van de materiële motiveringsplicht";

2.2. Overwegende dat uit de uiteenzetting van beide middelen blijkt dat om het gezag van gewijsde van het arrest nr. 71.665 tweemaal geschonden te achten verzoeker een in dat arrest gebruikte formule uitsplitst; dat zoals in het in 1.4. hierboven gegeven citaat de Raad in dat arrest heeft overwogen dat het toen bestreden besluit er niet doet van blijken "dat de motieven die het vermeldt ...voortkomen uit een objectieve vergelijking van de titels en de verdiensten van de beide kandidaten"; dat verzoeker doet alsof de Raad hier twee wel onderscheiden verwijten aan het bestuur richt, namelijk enerzijds een gebrek aan objectieve vergelijking van titels en verdiensten, wat dan in de opvatting van verzoeker zijn eerste middel moet verantwoorden, anderzijds een schending van de materiële motiveringsplicht, wat dan in de opvatting van verzoeker zijn tweede middel moet verantwoorden;

Overwegende dat in werkelijkheid de Raad maar één verwijt tot het bestuur richt, te weten -zie waar voormeld citaat op uitloopt- een gebrek aan afdoende motieven; dat wat concreet afdoende motieven

kunnen zijn bepaald wordt door de aard van de genomen beslissing; dat wanneer die beslissing een keuze is tussen twee kandidaten voor een benoeming die motieven uiteraard, als beider kandidatuur ontvankelijk is bevonden, de vrucht moeten zijn van een vergelijking van hun aanspraken; dat als het gezag van gewijsde van het arrest nr. 71.665 geschonden kan zijn, het dus is door een gebleven gebrek aan afdoende motieven als resultaat van een gebrek aan objectieve vergelijking van aanspraken;

Overwegende dat het eerste en het tweede middel samen moeten worden behandeld;

2.3. Overwegende dat verzoeker voor de aangeklaagde schending van het gezag van gewijsde ervan uitgaat dat een vernietigingsarrest "impliceert een verbod tot het herhalen van dezelfde beslissing behept met dezelfde onwettigheid"; dat volgens hem "dezelfde onwettigheid" waaraan de verwerende partij zich schuldig heeft gemaakt, is de "schending van de rechtsplicht van het bestuur om de titels en verdiensten van de kandidaten daadwerkelijk en op grond van objectieve en pertinente criteria die in relatie staan tot de te begeven betrekking te vergelijken";

Overwegende dat verzoeker stelt dat de criteria waarop in de bestreden beslissing de vergelijking van titels en verdiensten werd gebaseerd "ofwel niet vergelijkend werden toegepast, ofwel niet objectief vergelijkend werden toegepast, ofwel niet pertinent waren in het licht van de te begeven betrekking"; dat hij vervolgens zijn standpunt toelicht met betrekking tot elk van de in het bestreden besluit aangewende criteria;

Overwegende dat volgens hem ten aanzien van de criteria "inzet, bekwaamheid, ervaring" de conclusie

is dat "in strijd met het vernietigingsarrest enkel een overzicht wordt gegeven van de taakinhoud van de heer DROESSAERT, maar niet van verzoeker, terwijl het bestuur nochtans verplicht is een objectief vergelijkend onderzoek door te voeren; in strijd met het vernietigingsarrest nergens wordt vermeld waarom, gelet op dit overzicht van het takenpakket, de heer DROESSAERT de voorkeur zou moeten krijgen op verzoeker; gelet op de uitgeoefende taken verzoeker een veel ruimere beleidservaring heeft en bijgevolg zichtbaar grotere aanspraken heeft op de bevordering";

Overwegende dat volgens verzoeker ten aanzien van het criterium van de anciënniteit de conclusie is "dat verzoeker qua anciënniteit binnen niveau 1 en binnen de graden die toegang verlenen tot het ambt van adviseur grotere aanspraken heeft dan de benoemde kandidaat. Deze anciënniteit werd ten onrechte niet in de vergelijking betrokken. Met de globale dienstanciënniteit van de heer DROESSAERT werd ten onrechte rekening gehouden daar deze anciënniteit niet relevant is voor de te begeven functie";

Overwegende dat ten aanzien van het criterium "bijkomende diploma's" verzoeker betoogt dat met dit criterium de aandacht voor het basisdiploma wordt uitgesloten, zulks omdat verzoeker op dat vlak beter scoort, want hij is "houder van een diploma licentiaat politieke en sociale wetenschappen, terwijl de heer DROESSAERT houder is van het niet-universitaire diploma bestuurswetenschappen, afgeleverd door de Provinciale Leergangen in de bestuurswetenschappen", en voor een functie van adviseur speelt het bezit van een universitair diploma een belangrijke rol, verleent dus aan zijn bezitter een voorsprong die te dezen niet ongedaan wordt gemaakt door het beter scoren van de tegenkandidaat voor andere objectieve en pertinente criteria;

Overwegende dat met betrekking tot het criterium "navorming" verzoeker stelt dat volgens het besluit beide kandidaten zich op voet van gelijkheid zouden bevinden, terwijl verzoeker veel meer studiedagen heeft bijgewoond dan de tussenkomende partij;

2.4. Overwegende dat verzoeker niet ernstig staande kan houden dat met de bestreden beslissing het gezag van gewijsde van 's Raads arrest nr. 71.665 is geschonden;

Overwegende dat naar in 1.4. is gezien dat arrest hierop is gebaseerd dat het toen bestreden bevorderingsbesluit niet laat blijken dat de motieven die het vermeldt ter verantwoording van de bevordering van de tussenkomende partij, voortkomen uit een objectieve vergelijking van de titels en verdiensten van de beide kandidaten; dat het gezag van gewijsde van dat arrest dan geschonden zou zijn wanneer de motieven die in de thans bestreden beslissing ter verantwoording van de benoeming van de tussenkomende partij worden aangedragen, inhoudelijk helemaal niet of in een te verwaarlozen mate zouden verschillen van die welke in bij het arrest nr. 71.665 vernietigde besluit werden vermeld;

Overwegende dat de motieven die in dat vernietigde besluit terug te vinden zijn, als volgt luiden :

"dat volgens het administratief statuut het bezit van een universitair diploma geen voorrang verleent op de houders van het einddiploma van de bestuurswetenschappen afgeleverd door de Provinciale Leergangen; dat de kandidaat Hubert DROESSAERT naast zijn taak van diensthoofd van de personeelsdienst ook belast werd met het toezicht op de rekendienst en de dienst eigendommen, dat hij daarenboven instaat voor de opvolging en uitwerking van de dossiers van deze laatste dienst; dat de verantwoordelijke van beide diensten, gezien de aard en de werking ervan, rechtstreeks betrokken wordt bij het beleid van de Raad

voor Maatschappelijk Welzijn; dat betrokkene uit hoofde van deze functies instaat voor de voorbereiding van de dossiers welke voorgelegd worden aan de Raad, de comités en het overlegcomité, dat hij daarenboven belast is met het opmaken van het verslag van het overlegcomité";

Overwegende dat wanneer men deze motivering legt naast die welke in het nu bestreden besluit te lezen is, men bezwaarlijk kan stellen dat de verwerende partij zichzelf heeft herhaald; dat het wezenlijk verschil tussen beide motiveringen hierin bestaat dat ditmaal ook melding wordt gemaakt van gegevens die in het voordeel van verzoeker pleiten;

Overwegende dat in zoverre het eerste en het tweede middel gesteund zijn op de schending van het gezag van gewijsde van het arrest nr. 71.665, zij de vereiste ernst missen;

2.5. Overwegende dat in zoverre het eerste middel gesteund is op een schending van de grondwettelijke gelijkheidsregel door een gebrek aan objectieve vergelijking van de aanspraken van verzoeker en de tussenkommende partij, de Raad binnen het raam van het kort geding moeilijk aan de indruk kan ontkomen dat de kritiek die verzoeker uitoefent op de gehanteerde criteria en op het hanteren van die criteria goeddeels neerkomt op een eigen appreciatie van de criteria en van de wijze waarop er moest mee worden omgegaan; dat de Raad die appreciatie niet in de plaats kan stellen van de appreciatie die de verwerende partij tot de hare heeft gemaakt; dat wat hij wel zou kunnen is de laatstgenoemde appreciatie kennelijk onredelijk bevinden; dat hij met name daartoe gebracht zou kunnen worden indien al de gegevens die de verwerende partij volgens verzoeker heeft veronachtzaamd, hem kennelijk grotere aanspraken op de in het geding staande benoeming zouden verlenen; dat verzoeker de Raad vooralsnog de overtuig-

ging dat zulks staande kan worden gehouden niet heeft bijgebracht; dat ook in zoverre het gesteund is op een schending van de gelijkheidsregel, het eerste middel dus de vereiste ernst ontbeert;

2.6. Overwegende dat het eerste en het tweede middel als onvoldoende ernstig moeten worden afgewezen;

3.1. Overwegende dat als derde middel verzoeker aanvoert : "schending van artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen"; dat hij betoogt :

"Luidens art. 2 van deze wet moeten bestuurshandelingen met individuele draagwijdte uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

In casu vindt men in het besluit wel een weergave terug van de standpunten die een aantal raadsleden hebben ingenomen -standpunten pro en contra de verzoeker- maar vindt men als zodanig geen formele motivering terug van de beslissing.

De diverse individuele standpunten kunnen niet als formele motivering gelden daar er ook diverse tussenkomsten zijn geweest in het voordeel van de verzokende partij.";

3.2. Overwegende dat verzoeker terecht stelt dat in het bestreden besluit de diverse individuele standpunten voor en tegen verzoeker worden weergegeven; dat die standpunten gemotiveerd werden; dat als verzoeker niet is benoemd, zulks in rechte hierdoor verklaard moet worden doordat bij de stemming de motivering van de standpunten tegen verzoeker meer overtuigend is overgekomen; dat die vaststelling in rechte volstaat om de vereiste van de formele motivering vervuld te achten; dat de vraag naar de inhoudelijke waarde van de motivering van de individuele standpunten tegen verzoeker bij de vereiste van de materiële motivering hoort; dat die vraag bij de behandeling van het eerste en het tweede middel aan bod is gekomen; dat het derde middel niet ernstig is;

4.1. Overwegende dat als vierde middel verzoeker de schending aanvoert van artikel 3 van de voornoemde formele motiveringswet van 29 juli 1991;

4.2. Overwegende dat verzoeker de gegrondheid van dat middel uitsluitend afleidt uit de gegrondheid van zijn vorige middelen; dat de Raad die vorige middelen niet ernstig heeft bevonden; dat hij dus ook het vierde middel zo moet beoordelen;

5. Overwegende dat bij gebrek aan ernstige annulatiemiddelen de vordering moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Hubert DROESSAERT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een december 1900 achtennegentig, door :

de H.	J. BORRET,	voorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.